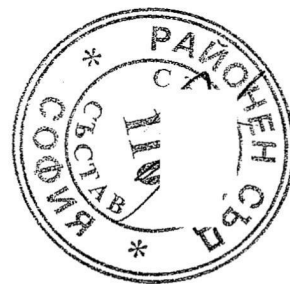

РЕШЕНИЕ

№ 2277

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 110-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ЕВЕЛИНА Б. БОРИСОВА като разгледа докладваното от МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20231110217626 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от „ДАРИК РАДИО“ АД, ЕИК: 831476119, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Оборище“, бул.“Кн. Ал. Дондуков“ №82, представлявано от Христо Георгиев Христов, чрез пълномощника си , против наказателно постановление №РД-10-1/12.01.2023 г., издадено от председател на СЕМ, с което на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл. 127, ал.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на чл.75, ал.1 от ЗРТ.

Жалбоподателят оспорва процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно. Счита същото за издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и при липса на мотиви, поради което се иска неговата цялостна отмяна, включително и затова, че представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, или изменение, чрез намаляване размера на наложената имуществена санкция от 10000 лева, към предвидения в закона минимум от 3000 лева. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Оспорва компетентността на органите, издали процесните АУАН и на

НП, доколкото към преписката не са представени доказателства за изричното упълномощаване на актосъставителя да състави процесния АУАН, както и дали същият заема длъжност, позволяваща му да съставя такъв. Сочи, че не са налице ангажирани доказателства за правомощията на органа, издал процесното НП, поради липсата на представено решение на колективния орган на СЕМ за възлагане на решаващи правомощия на АНО.

Навежда доводи, че описаното в НП деяние не съставлява нарушение, на чл.75, ал.1 от ЗРТ, тъй като няма характер на търговско съобщение. Сочи, че между юридическото лице, адресат на процесното НП, и „ЛИДЛ България“ ЕООД или негови дъщерни дружества няма сключени договори за реклама, а липсата на престация в полза на разпространителя на съобщението, лишава съобщението от неговото търговско качество и го прави несъставомерно. Счита, че процесното НП не е мотивирано относно търговския характер на съобщението и квалификацията на неговата форма, поради което вмененото нарушение се явява недоказано от фактическа страна, както и че процесното НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото в него не е посочена ясно и точно нарушената законова разпоредба, което от своя страна ограничава правото на защита на жалбоподателя.

Навежда доводи, че жалбоподателят не е извършил нарушение на чл.75, ал.1 от ЗРТ, тъй като не е излъчено скрито търговско съобщение. Оспорва твърдението в процесното НП, че е налице многократно споменаване (над 20 пъти) наименованието на търговската марка „ЛИДЛ“. Сочи, че името на същата е споменато 19 пъти, като целта на споменаването е била с цел да онагледи бизнеса на интервюираното лице. Твърди, че останалите гости на предаването, интервюирани преди и след момента на нарушението също са споменавали за отделни предимства на фирмите за които работят, но СЕМ не се е самосезирал по тези въпроси.

Навежда доводи, че в процесното НП не е възпроизведено цялото предаване от посочената дата, което от своя страна води до непълнота на същото и от него не може да се направи ясен извод дали наистина е излъчено търговско съобщение. Твърди, че една от главните теми на разговора е тази за корпоративната социална отговорност, а целта на интервюто е била да се популяризират добрите и устойчиви практики в полза на обществото, които

„ЛИДЛ”, във връзка с корпоративната социална отговорност изпълнява, и смята за недопустимо популяризирането на подобни практики да се има за закононарушение. Твърди, че споменаването на търговското наименование е било с цел с онагледяване за каква дейност и бранш става дума, а не с цел реклама.

Жалбоподателят навежда доводи, че дискутираните теми в интервюто са ясно посочени, а поради това липсва посочената в нарушената разпоредба скритост на търговското съобщение. Твърди, че процесното интервю има единствено информационна цел, като интервюирания разказва за своя житейски опит и не споменава актуални промоции, поради което също счита, че липсва нарушение на цитираната в процесното НП разпоредба.

Визира допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на процесното НП - на разпоредбите на чл.42, ал.1, т.4, т.5 и чл.57, ал.1, т.5, т.6 от ЗАНН. Отчита като такова и същественото разминаване в посоченото време на продължителността на предаването в АУАН и в НП, което от своя страна ограничава правото на защита на жалбоподателя. Твърди, че процесният АУАН е съставен с участието на свидетели, които не са възприели пряко съобщението, което от своя страна се приравнява на липса на свидетели, както и че наказващият орган не е изпълнил задължението си, предвидено в чл.23, ал.1, т.1 от ЗОАРАКСД, като не е дал задължителни указания на жалбоподателя, след констатиране на нарушението.

Навежда доводи, че при определянето на наказанието, наказващият орган не е съобразил разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Твърди, че по делото не са представени доказателства, обосноваващи налагане на санкцията в размер над минималния, с което е ограничил възможността за защита на жалбоподателя. Твърди, че наложеното наказание не е обосновано и представлява административен произвол. Поддържа становището, че не е налице превес на отегчаващите пред смекчаващите отговорността обстоятелства, както и че процесното НП е постановено в нарушение на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.8 от ЗАНН, тъй като не са посочени доказателства в подкрепа на отегчаващите обстоятелства. Поддържа тезата, че наложеното наказание е явно несправедливо и не съответства на целите, посочени в чл.12 от ЗАНН, като при постановяването му не са взети предвид нито възраженията на жалбоподателя, нито са обсъдени смекчаващите

отговорността обстоятелства.

Прави изрично възражение, че вмененото нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. В този смисъл твърди, че същото не е предизвикало вредни последици, като от това следва да се обоснове неговата по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обичайните случаи.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв _____ от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното НП, като издадено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон, а при условията на евентуалност да го измени, като намали размера на наложената санкция до предвидения в закона минимум, на основанията, посочени в жалбата, като се позовава на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответната страна по жалбата, в лицето на АНО – председател на СЕМ, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – юрк.

_____, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да потвърди процесното НП, като правилно и законосъобразно. Навежда доводи, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.75, ал.1, изр.2 от ЗРТ, като е представил с думи и звук името на търговската марка „ЛИДЛ” и предлаганите от нея стоки и услуги.

Оспорва направеното от жалбоподателя възражение относно наличие на предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН. В този смисъл сочи, че нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения, доколкото „Дарик радио България“ е с национален териториален обхват, и достига до неограничен брой зрители на територията на страната.

Поддържа тезата, че споменаването на съответното наименование е допустимо само в началото на разговора, при представяне на събеседника, а с последващите си действия, интервюиращият приканва слушателите към пазаруване именно в споменаваната търговска верика. Не оспорва възражението на жалбоподателя за разминаване във времетраенето на предаването, посочени в АУАН и НП, като намира, че такова разминаване

е налице само в крайния час, но то не съставлява съществено процесуално нарушение.

Оспорва възражението на жалбоподателя, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи, позовавайки се на представената заповед, от която актосъставителят черпи компетентността си.

Оспорва и възражението, че АУАН е съставен при липса на свидетели, като сочи че АУАН е подписан от двама свидетели.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като моли съда да намали последното по размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено на упълномощено от жалбоподателя лице на 26.01.2023 г., а жалбата срещу него е подадена на 08.02.2023 г., т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН за обжалване на НП, считано от датата на връчване, поради което жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

При извършен на 14.09.2022 г., в административната сграда на СЕМ, мониторинг от ИСМ на СЕМ на радиoproграма „ДАРИК РАДИО БЪЛГАРИЯ“, разпространявана на честота 105.00 MHz, старши инспектор в СЕМ – свидетелят _____ констатирал, че на 10.09.2022 г., по радиoproграма „ДАРИК РАДИО БЪЛГАРИЯ“, в часовия пояс от 10:00:50 часа до 15:37:46 часа, е излъчено предаването „Стълбището - годишен радио форум за идеи“, с водещ Константин Вълков, като в рамките на предаването, в интервала от 10:40:01 часа до 10:55:35 часа, е разпространено аудио съдържание, представляващо интервю с главния изпълнителен директор на „ЛИДЛ“ – _____ Свидетелят

констатирал, че интервюто не било обозначено с предупреждение за наличие на рекламно съдържание или продуктово позициониране, но въпреки това, многократно било споменато наименованието на търговската верига „ЛИДЛ“. С оглед обстоятелството, че в интервюто се акцентира върху специални промоции и намаления за клиентите, върху предимствата на стоките, предлагани от веригата, както и нейното успешно разрастване на пазара, придружено от многократно споменаване на името на компанията, контролният орган приел, че излъченото аудио-визуално съдържание представлява скрито търговско съобщение по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗРТ, което очевидно цели да направи по-разпознаваемо наименованието на „ЛИДЛ“ сред слушателите на радиото и същото би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено като не е излъчено в отделен рекламен блок.

Въз основа на така направените констатации в хода на извършения мониторинг, компетентно длъжностно лице – заемащ длъжността: старши инспектор в СЕМ, в присъствието на двама свидетели при установяване на нарушението и съставяне на акта, съставил АУАН №НД-01-25/05.12.2022 г., против „Дарик Радио“ АД, в качеството му на доставчик на медийни услуги, за това, че с разпространението на описаното аудио съдържание, под формата на интервю с главния изпълнителен директор на „ЛИДЛ“ , на 10.09.2022 г., от 10:40:01 часа до 10:55:35 часа, в рамките на предаването „Стълбицето - годишен радио форум за идеи“, е излъчил скрито търговско съобщение по смисъла на чл.75, ал.2 от ЗРТ, което е забранено, с което е нарушил разпоредбата на чл.75, ал.1, изр.2-ро от ЗРТ.

АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя на 05.12.2022 г., а на 12.12.2022 г., пред АНО постъпили по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН и в законоустановения срок, писмени възражения от жалбоподателя, против направените в АУАН констатации, в които навел аналогични на посочените в жалбата аргументи, против неговата законосъобразност.

Въз основа на направените констатации в АУАН, компетентно длъжностно лице – председател на СЕМ, издал процесното НП, против жалбоподателя, с което на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ му наложил имуществена санкция в размер на 10 000 лева, за нарушение на

чл.75, ал.1 от ЗРТ.

Изложената по-горе фактическа обстановка, съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетеля Мънзелов, които са изцяло в подкрепа на направените в АУАН констатации, а последните от своя страна намират опора в представените по делото писмени доказателства; от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; Решение №РД-05-35/21.04.2022 г.; Заповед №РД-13-16/28.04.2022 г. на председател на СЕМ; писмени възражения по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН; покана за съставяне на АУАН; известия за доставяне на АУАН и НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено следното от правна страна:

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, съгласно представеното решение за избор на председател на СЕМ и един брой заповед за възлагане компетентност на актосъставителя да съставя АУАН на доставчици на медийни услуги, в изпълнение на делегираните правомощия по закон, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в давностните срокове по чл.34 от ЗАНН. Водим от горното, съдът намира възражението на жалбоподателя, че АУАН и процесното НП са издадени от некомпетентни органи за неоснователно.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво точно нарушение е санкциониран, кога и къде го е извършил. АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. И двата акта съдържат описание на нарушението, включително мястото и времето на тяхното извършването. Действително е налице разминаване във времетраенето на предаването „Стълбището - годишен радио форум за идеи”, описано в АУАН и в процесното НП. Въпреки това, и в двата акта е описан един и същи времеви период, в който е извършено нарушението, а именно от 10:40:01 часа до 10:55:35 часа на 10.09.2022 г. Разминаването в точния час за края на предаването не следва да се приема като съществено процесуално нарушение, тъй като частта от него, в която е извършено нарушението, е описана

подробно и позволява да се разбере ясно в кой точно момент от самото предаване е извършено вмененото нарушение, поради което релевираното възражение на жалбата за нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, се явява неоснователно.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че АУАН е съставен пред свидетели, които не са възприели пряко радиопредаването, съдът намира последното за неоснователно. Свидетелите са присъствали при установяване на нарушението и при съставяне на акта. Същите не са възприели радиопредаването в момента на излъчването му, но са го възприели към момента на извършване на преглед на записите на ИЕС на СЕМ, което е удостоверено с подписите им в АУАН.

Налице и изискуемото от закона съответствие между фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация. Въпреки, че в АУАН е посочено нарушение на разпоредбата на чл.75, ал.1, изр.2 от ЗРТ, а в процесното НП е посочена разпоредбата на чл.75, ал.1 от ЗРТ, това не води до неяснота относно точната хипотеза, която в случая е нарушена, съответно не води до нарушаване правото на защита на санкционираното лице, доколкото жалбоподателят се защитава по фактите /а те от своя страна са ясно и изчерпателно посочени/, а не по правото. Отделно от горното, АНО изцяло е възприел мотивите на актосъставителя, съответно и твърдението, че нарушената разпоредба е тази на чл.75, ал.1, изр.2 от ЗРТ. Предвид горното, съдът смята, че не е допуснато нарушение, което да ограничава правото на защита на жалбоподателя, поради което приема и релевираното възражение в този смисъл за неоснователно.

Правилно е приложен и материалния закон. Разпоредбата на чл.75, ал.1 от ЗРТ, предвижда търговските съобщения, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, да бъдат ясни и да се разпознават като такива, като изрично забранява скритите търговски съобщения. Алинея втора на същата разпоредба дава легална дефиниция на понятието скрито търговско съобщение, а именно: скрито търговско съобщение е представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е

направено срещу възнаграждение или подобно заплащане.

Спорният по делото въпрос касае дали описаното в НІ интервю представлява скрито търговско съобщение по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗРТ. За да бъде деянието съставомерно е необходимо да са налице следните кумулативни признаци: да е налице представяне, посредством звук, картина или думи, на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейност на производител на стоки или доставчик на услуги. Горепосоченото да е извършено в предаване, да е налице специална цел – осигуряване на реклама, както и възможност за заблуждаване на аудиторията. В случая, първите две предпоставки безспорно са налице, доколкото има многократно споменаване на името на компанията, като също така по време на интервюто се споменават предимства на компанията „ЛИДЛ”, какви мерки взема компанията за подобряването на престоя на клиентите, както и отделни промоционални кампании, предлагани от компанията като „ЛИДЛ плюс”, без обозначение или съобщение за наличие на рекламно съдържание, респективно търговско съобщение. Точният брой на споменаване наименованието „ЛИДЛ” не следва да се вземе предвид, доколкото е видно, че същото се споменава многократно, поради което съдът намира възражението на жалбоподателя, че наименованието „ЛИДЛ” е споменато по-малко от 20 пъти, също се явява неоснователно.

По отношение на последната предпоставка, съдът намира за правилни изводите на АНО, относно наличието на възможност за въвеждане в заблуждение. Достатъчна е възможността аудиторията да бъде подвеждана, без да е необходимо да е налице реално подвеждане. В случая, споменаването на наименованието на компанията излиза извън информационното съдържание, тъй като не се ограничава само до информационния повод – да се даде яснота за коя търговска верига работи интервюираният, а акцентира върху преимуществата за потребителите. В интервюто се изгражда имидж на компанията като такава, която се грижи за потребителите, посочват се изгодни промоционални кампании, които компанията обикновено прави, както и съдействието, което компанията е оказала на българските производители за тяхното налагане на пазара. Със всичко това, съобщението може да подведе аудиторията по своята същност, тъй като не се ограничава до информационния повод – поясняването за коя компания работи

интервюирания, а представя подробности относно дейността на компанията, нейните кампании, както и нейната степен на разрастване на пазара. В случая е налице публично представяне на търговската компания, като чрез звук се акцентира върху предимствата на тази компания и се осигурява популяризиране на нейните обекти и кампании. Включвайки го в рамките на предаването „Стълбицето - годишен радио форум за идеи”, доставчикът заблуждава зрителите по отношение на това какво възприемат в момента – предаване с информационен характер /интервю с жена, заемаща висока позиция в международна компания/ или реклама. Ето защо, съдът не споделя релевираното възражение от жалбоподателя, че излъчването не цели осигуряването на реклама, а има само информационен характер. Предвид горното съдът намира за нерелевантни и възраженията на жалбоподателя, че „ЛИДЛ” има добри практики, насочени към обществото, чието разгласяване не следва да бъде санкционирано, а напротив насърчавано.

Заплащането на възнаграждение или друго подобно заплащане за излъчване на съобщението не представлява кумулативен елемент от дефиницията за скрито търговско съобщение, респективно отсъствието на такова заплащане не означава, че не е налице скрито търговско съобщение по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗТР, в какъвто смисъл релевираните възражения от защитата, че предаването не е излъчен срещу заплащане, също се явяват неоснователни.

Съдът намира за несъстоятелно релевираното възражение на жалбоподателя, че останалите гости на предаването, интервюирани преди и след момента на нарушението, също са споменавали за отделни предимства на фирмите, за които работят, но СЕМ не се е самосезирал по тези въпроси. Дали в другите части на предаването са споменавани предимства на други компании и дали в тях е излъчено търговско съобщение, не е предмет на настоящото дело и не подлежи на обсъждане.

Съдът намира за неоснователно и релевираното възражение от жалбоподателя, че АНО не е изпълнил задължението си, предвидено в чл.23, ал.1, т.1 от ЗОАРАКСД, за неоснователно. На първо място, разпоредбата дава на наказващия орган право, а не му вменява задължение, да даде задължителни предписания. Второ, с оглед вида на извършеното нарушение, наказващият орган правилно е предприел действия по чл.23, ал.1, т.5, а

именно: налагане на административно наказание.

Разпоредбата на чл.126, ал.1 от ЗРТ вменява на доставчиците на медийни услуги, каквото качество има жалбоподателят, отговорността по чл.75 от ЗРТ. В тази връзка, съдът намира, че за жалбоподателя е съществувало и съществува задължение да не нарушава забраната за излъчване на скрити търговски съобщения. Задължението за съблюдаване на забраната включва в себе си и преценката, която е задължен да прави доставчикът на медийни услуги относно съдържанието на пусканите от него в ефир предавания. В тази връзка, съдът намира, че жалбоподателят е следвало и е можело да направи преценката дали излъченото съставлява търговско съобщение и дали то попада в кръга на забранените такива. Като не е направил такава и е допуснал излъчването на такава, жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение от обективна страна. Жалбоподателят е юридическо лице и носи обективна, безвиновна отговорност за извършеното нарушение, поради което въпросът за субективната страна не е предмет на обсъждане. Наложена на жалбоподателя имуществена санкция от 10000 лева е в съответствие с разпоредбата на чл.126, ал.1 от ЗРТ, доколкото е определена в границите на предвидения размер от 3000 до 20000 лева, и към средния такъв, при правилно отчитане от АНО на обстоятелството, че извършеното нарушение не е първо по ред в дейността на жалбоподателя, в качеството му на доставчик на медийни услуги. В подкрепа на изложените мотиви в процесното НП относно размера на санкцията, са ангажираните писмени доказателства - три броя сакционни актове, издадени против дружеството, с които за същото нарушение е бил санкциониран три пъти с имуществена санкция в минимален размер от 3000 лева. Макар, само две от тях да са влезли в законна сила и да касаят деяния, извършени през 2013 г., 2014 г. и 2015 г., тези обстоятелства, безспорно отегчават отговорността на доставчика на медийни услуги, доколкото навеждат на категоричен извод за упорито и системно нарушаване на една и съща законова забрана при осъществяване на дейността си. Касае се за единственната радиoproграма с национален обхват, след програмите на БНР, „Хоризонт“ и „Христо Ботев“, съответно с най-голяма слушателска аудитория, но въпреки оказваното вече предупредително и превъзпитателно въздействие върху дружеството, очевидно не са постигнати целите, предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН. Именно горните обстоятелства са мотивирали АНО да наложи на

жалбоподателя имуществена санкция към средния размер, предвиден в санкционната разпоредба, при вземане предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, и при съобразяване липсата на смекчаващи такива, с оглед постигане целите по чл.12 от ЗАНН. Доколкото, АНО е изложил мотиви в санкционния акт относно определяне на санкцията в размер, надвишаващ минималния, предвиден в закона, очевидно дейността по индивидуализация на наложената санкция не е останала скрита нито за жалбоподателя, нито за съда, поради което и релевираното възражение от защитата за неизпълнение на задължението по чл.57, ал.1, т.8 от ЗАНН от наказващия орган, за явна несправедливост на наложеното наказание и искането за изменение на процесното НП, чрез намаляване на неговия размер до законоустановения минимум, се явяват неоснователни.

Не са налице основанията за прилагане на чл.28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че нарушението не е първо по ред, че е извършено в предаване, излъчено в национален ефир, и то по една от радиопрограмите с голям териториален обхват - национален такъв, и с голяма слушателска аудитория, предполагащо заблуждаването относно характера на излъченото съобщение да е достигнало до множество зрители. При обосноваване на извода, че деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, предвид многократното споменаване наименованието на търговската марка, включването на водещия в разговора с изявление, че доставчикът на медийната услуга е готов да заплати всеки фиш и глоба, наложени на регулатора, заради многократното споменаване на наименованието „ЛИДЛ“, умелото включване покрай разговора за корпоративна социална отговорност на препратки общо към предимствата, които пазаруването от тази търговска верига носи на нейните клиенти – удобства и грижа, оптимално съотношение качество-цена на продуктите, многообразие, свежест на продуктите, високо, но достъпно качество, „щадяща ценова политика“, посланието, че „ЛИДЛ“ работи с български производители и дори създава възможности за разпространение на стоките им извън страната, че представянето на опита на събеседника в управлението на търговската верига „ЛИДЛ“ преминава в рекламно послание към слушателите, на които се представят и редица предимства, които евентуалното пазаруване във веригата би им предоставило. Съдът намира за правилна преценката на АНО, че вмененото нарушение не

представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, поради което релевираното възражение от жалбоподателя в този смисъл, също не се споделя от съда. Като не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, АНО правилно е приложил материалния закон и е издал правилен и законосъобразен санкционен акт, който следва да бъде изцяло потвърден.

По разноските:

Разноски се претендират и от двете страни, но с оглед изхода на делото, претенцията на ответната страна в горния смисъл се явява основателна. Съгласно чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП, което от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80 до 150 лева. В настоящото /въззивно/ производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. Делото е разгледано в едно съдебно заседание, в което е разпитан един свидетел, като същото не представлява фактическа и правна сложност. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния предвиден размер в Наредбата. Разноските следва да се присъдят в полза на СЕМ.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на основание чл.63, ал.2, т.5, във вр. с ал.9, във вр. с ал.1, във вр. с чл.58д, т.1 от ЗАНН, **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №РД-10-1/12.01.2023** г., издадено от председател на СЕМ, с което на „ДАРИК РАДИО“ АД, ЕИК: 831476119, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Оборище“, бул.“Кн. Ал. Дондуков“ №82, представлявано от Христо Георгиев Христов, на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева, за нарушение на чл.75, ал.1 от ЗРТ, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 и ал.5, във вр. с ал.1 от ЗАНН, „ДАРИК РАДИО“ АД, ЕИК: 831476119, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Оборище“, бул.“Кн. Ал. Дондуков“ №82, представлявано от Христо Георгиев Христов, да заплати на **СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ**, сумата от **80 лева /осемдесет лева/**, представляваща направени разноски в настоящото производство за процесуално представителство от юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град, на основанията, посочени в НПК, и по реда на Глава 12 от АПК, в 14 – дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____

РЕШЕНИЕ

№ 27687

София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - София - град - , ХХ к.с., в съдебно заседание на двадесет и втори ноември две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА

ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА БОРОДЖИЕВА
ПОЛИНА ВЕЛИЧКОВА

При секретар РОЗАЛИЯ РАДЕВА и с участието на прокурора ПЛАМЕН РАЙНОВ като разгледа докладваното от съдия ПОЛИНА ВЕЛИЧКОВА канд № 20247010708287 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Дарик радио“ АД против Решение № 2277/ 15. 05. 2024 г., постановено по НАХД № 17626/ 2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-1/ 12. 01. 2023 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на „Дарик радио“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 75, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено в нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се отмяна на съдебния акт, както и отмяна на наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. , която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Съветът за електронни медии, се представлява от юрк. който моли жалбата да бъде отхвърлена.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

При извършен на 14. 09. 2022 г., в административната сграда на СЕМ, мониторинг от ИСМ на СЕМ на радиопрограма "ДАРИК РАДИО БЪЛГАРИЯ", разпространявана на честота 105. 00 MHz, старши инспектор в СЕМ - констатирал, че на 10.09.2022 г., по радиопрограма "ДАРИК РАДИО БЪЛГАРИЯ", в часовия пояс от 10: 00: 50 часа до 15: 37: 46 часа, е излъчено предаването "Стълбището - годишен радио форум за идеи", с водещ Константин Вълков, като в рамките на предаването, в интервала от 10: 40: 01 часа до 10: 55: 35 часа, е разпространено аудио съдържание, представляващо интервю с главния изпълнителен директор на "ЛИДЛ" - Инспектор

констатирал, че интервюто не било обозначено с предупреждение за наличие на рекламно съдържание или продуктово позициониране, но въпреки това, многократно било споменато наименованието на търговската верига "ЛИДЛ". С оглед обстоятелството, че в интервюто се акцентира върху специални промоции и намаления за клиентите, върху предимствата на стоките, предлагани от веригата, както и нейното успешно разрастване на пазара, придружено от многократно споменаване на името на компанията, контролният орган приел, че излъченото аудио-визуално съдържание представлява скрито търговско съобщение по смисъла на чл. 75, ал. 2 от ЗРТ, което очевидно цели да направи по-разпознаваемо наименованието на "ЛИДЛ" сред слушателите на радиото и същото би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено като не е излъчено в отделен рекламен блок.

Въз основа на така направените констатации на „Дарик радио“ АД бил съставен АУАН № НД-0125/05. 12. 2022 г. за това, че с разпространението на описаното аудио съдържание, под формата на интервю с главния изпълнителен директор на "ЛИДЛ" - на 10. 09. 2022 г., от 10: 40: 01 часа до 10: 55: 35 часа, в рамките на предаването "Стълбището - годишен радио форум за идеи", е излъчил скрито търговско съобщение по смисъла на чл. 75, ал. 2 от ЗРТ, което е забранено, с което е нарушил разпоредбата на чл. 75, ал. 1, изр. 2-ро от ЗРТ.

Въз основа на посочения АУАН било издадено Наказателно постановление № РД-10-1/ 12. 01 .2023 г. от председателя на СЕМ, с което на „Дарик радио“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева за нарушение на чл. 75, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че законосъобразно на посоченото дружество е наложено административно наказание за извършено нарушение на чл. 75, ал. 1 от ЗРТ. Приел е, че размерът на имуществената санкция, който е около средния за посоченото нарушение, е отмерен правилно, в съответствие с тежестта на извършеното нарушение.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс / НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Поради това „Дарик радио“ АД следва да бъде осъдено да заплати на Съвета за електронни медии направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева, съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

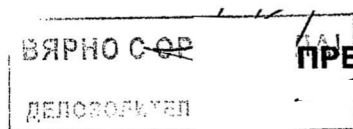
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд - София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2277/ 15. 05. 2024 г., постановено по НАХД № 17626/ 2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав.

ОСЪЖДА „Дарик радио“ АД да заплати на Съвета за електронни медии направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: